

עשר ההאצלות הללו, הם הם עולם האצילות הגבוהה ביותר מארבע העולמות שהאציל וברא ויצר ועשה הקב"ה בעולמו, מתחת לעולם האצילות ישנה עולם הבריאה שגם בה קיימים עשרה דרגות, וכן בעולם היצירה שמתחת לה קיימים עשרה דרגות של מלאכים שמנה הרמב"ם (יסודי התורה פ"ב) שהן: חיות הקדש, אופנים, אראלים, חשמלים, שרפים, מלאכים, אלהים, בני אלהים, כרובים, אישים. וכן בעולם העשיה שאנחנו נמצאים בו קיימים עשרה דרגות שמתגלמים בגשם עשרת הגלגלים, שבהן שבעה כוכבי הלכת, וכוכבי השבת, והמזלות, וכל קבוצה של עשר מקבילה לעשר שבעולם העליון יותר, כך שכשמחשבים את השמש במעמדה היא מגלמת את מידת התפארת שבעולם העליון - עולם האצילות, ודבר זה כי השמש מקבילה למידת התפארת כתוב הרבה פעמים בספרי הקבלה וידוע לכל מי שמתחיל קצת בחכמה זו.

[לא רק זה, חשוב על דבר נוסף, האם התבוננת פעם מאין הכח התמידי של השמש להפיק אנרגיה בעוצמות אדירות כל כך בכל שניה, לפי ההשערות עוצמת האנרגיה שמייצרת השמש בכל שניה שווה להתפוצצות של 100 בליון טון של חומר נפץ ט.נ.ט.!!!!, 15,000,000 מעלות חום במרכז השמש!!!, בספרים הק' מבואר כי כח זה מושפעת ומונעת בכל רגע ורגע מהספירה העליונה הרוחנית הנקראת 'תפארת' שהיא מושפעת מהקב"ה בעל הכוחות כולם].

מכיון שהעולם נברא על תקן של חסד ודין גם יחד, כמעט ואין דבר בעולם שלא משתקפת בו הצירוף הזה, כמו בצבעים, צבע אדום הוא נגד מידת הדין, ולעומת זה צבע הלבן היא נגד מידת החסדים, אש נגד מידת הדין ומים נגד מידת החסדים, כמו כן תקופות השנה נחלקות כשהחורף שאז עיקר ההשפעה של הגשם מסמלת את מידת החסדים ולעומת זה ימות הקיץ שהחום שורר בעולם מסמל יותר את מידת הדין, וכך בכל הפרטים בעולם. שכל שתרבו בעסק התורה ובעומק שיש בה תגלו יותר ויותר

ועכשיו נחזור למאמר התמוה לכאורה בענין מהות השמש, מפרקי דרבי אליעזר שהתחלנו בו, ואני מעתיק את דבריו עוד פעם: 'החמה קרנותיו ופניו המביטות למטה של אש, וקרנותיו ופניו המביטות למעלה של ברד, ואילולי הברד שהוא מכבה שלהבותיו של אש היה העולם נבער באור, שנאמר ואין נסתר מחמתו, ובחורף הופך את פניו של מעלה למטה, ואילולי האש שהוא מחמם פניו של ברד לא היה העולם יכול לעמוד מפני הקור, שנ' לפני קרתו מי יעמוד, הן כל אלה קצות דרכיו של חמה'.

ואחרי ההקדמות שביארנו כאן, הדבר ברור לכל המתבונן שרבי אליעזר הגדול שביאר בספרו הרבה מחכמת הקבלה, [והוא היה רבו של רבי עקיבא שנחשב לאחד מגדולי המקובלים בין התנאים, שהיה רבו של רבי שמעון בר יוחאי, שכפי עדות התלמידים כל תורתם נובעת מרבי אליעזר בן הורקנוס שחיבר את הספר פרקי דרבי אליעזר], לא דיבר במאמר זה מהשמש הגשמית אלא ממידת התפארת, שהיא הספירה המקבילה לשמש הגשמית, וכדרך חכמי ישראל שלא הורשו לדבר בחכמת הקבלה ברבים, אלא בדרך נסתרת, שיובן רק למעטים מהחכמים שכבר הורשו לגשת אל הקודש ולהתעסק בחכמת הקבלה, [ורק רבי שמעון בר יוחאי קיבל רשות מן השמים לגלות את החכמה הזאת יותר ממה שהיה עד אז].

וכך מתבארים דברי המדרש, שהשמש שהיא התפארת כוללת בה שני ההנהגות שהן הספירות חסד וגבורה, שאילו היה העולם מתנהג רק במידת הגבורה לא היתה העולם יכולה להתקיים, וכך גם במידת החסדים לבד גם כן לא הייתה העולם בת קיום, מכיון שהעולם נברא על תקן של שרר ועונש, שבלי זה המטרה האלוקית לא היתה יוצאת לפועל, ועל כך ממשיך המדרש שבאמת תמיד העולם מתנהג על פי מידת התפארת, אלא שיש זמנים שבהם החסד משפיע יותר וזמנים אלו הן בבחינת ימות החורף, שבהם מושפעת השפעת הגשמים שמקורם בהשפעת החסדים שהמים מסמלים אותם, ואילו יש זמנים שהגלגל מתהפך וכח הגבורה שיש במידת התפארת גוברת יותר, וזה בבחינת ימות הקיץ שבהן החום והאש

שולטים יותר והם המסמלים את מידת הגבורה שבעולם.

[בנוסף לכך, ידוע היום מהמחקרים האחרונים כי מרכז השמש הא כור גרעיני המייצר כמויות עצומות של אנרגיה, כמו שכתבתי למעלה את המדידות שלהם, ולולי שהיתה השמש מוגנת במעטפת ההגנה הנקראת בשם 'פוטוספירה' הבולמת את הקרינות המסוכנות ואת גלי ההלם כתוצאה מהזעזועים הגרעיניים הנוראיים שמתווצרים בכל רגע, היינו כולנו נשרפים פה על כדור הארץ, וגם לממצאים אלה אפשר למצוא רמזים בהתחלת מאמר חז'ל זה